

Hvem var Jesus? Hvad er treenigheden? Og hvad kommer det os ved?

Who was Jesus?
What is the Trinity?
And why should we care?

The Christian Science Journal, July 2010

Rosalind Childs Fogg

Lige siden Jesus begyndte sin gerning har der været forvirring og uenighed omkring hvem, han var. Tiltagende strid om hans identitet blandt kristne i det fjerde århundrede – især om hans forhold til Faderen og til Helligånden – var anledningen til, at kejser Konstantin indkaldte en samling biskopper i år 325 for at afgøre sagen og genoprette harmoni i kirken: Var Jesus Kristus - den lovede Messias – Gud, eller Guds Søn, sameksisterende med Faderen, eller skabt af Ham? På kirkemødet i Nikæa oprettede biskopperne et dokument, siden kendt som den nikænske trosbekendelse, der erklærer, at Sønnen er ”sand Gud af sand Gud,” der kom ned fra himmelen og ”blev kød ved Helligånden af Jomfru Maria og blev menneske.”

Dette synspunkt, at Gud eksisterer som tre personer i én Guddom – Faderen, Sønnen og Helligånden – kendt som treenigheden – er et, som de fleste kristne deler i dag. Men hvordan så Jesus sig selv i forhold til Gud, og hvorfor har det betydning? Det er vigtigt, fordi Jesus sagde: ”Den, som tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, han skal gøre endnu større gerninger” (Johannes-Evangeliet 14:12), og ”disse tegn skal følge dem, der tror” (Markus-Evangeliet 16:17). Det er tydeligt, at Jesus forventede, at den helbredelse, han udøvede, ville fortsætte. Og hvis vi troede – havde tilstrækkelig åndelig forståelse af den sandhed, han bragte til verden, frem for blot blind tro – ville vi gøre disse helbredende gerninger, og flere.

I det 19. århundrede havde en hengiven kristen, som kendte til Jesu løfte om store gerninger til dem, der troede på ham, kronisk dårligt helbred og led meget. Hun fandt ingen lindring i almindelig medicinsk behandling eller i sin kirkes lære. Helbredelse i den kristne kirke var svundet ind siden det fjerde århundrede. Hun undersøgte andre systemer så som homøopati, hypnose og mesmerisme, men intet hjalp. Når alt, som hun forsøgte, var slået fejl, rakte hun i et øjeblik af dybeste nød efter et alvorligt uheld ud efter Gud. Da hun læste en af Jesu helbedelser i sin elskede Bibel og bad inderligt, blev hun helbredt, til trods for at vennerne omkring hende ikke forventede, at hun ville overleve.

Da det gik op for hende, hvor stor betydning hændelsen havde, satte denne kvinde, Mary Baker Eddy, alt ind på at forstå, hvad der gjorde hendes helbredelse og dem i Bibelen

For andre artikler oversat til dansk, gå til <http://www.kristenvidenskabsherold.com>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Der må udskrives op til 50 kopier af denne artikel, som kan uddeles på ikkeerhvervsmæssig basis, til kostpris. Denne artikel må ikke e-mailles eller offentliggøres på en hjemmeside. Send eller offentliggør venligst i stedet et link til denne artikel fra CSPS hjemmeside. For tilladelse til særtryk af denne artikel i andre publikationer, kontakt os venligst på e-mail: copyright@csps.com, med emnet "Copyright Request" på engelsk.

mulige. Det, hun opdagede, åbenbarede et syn på treenigheden, som gør kristne i stand til igen at udføre de gerninger, Jesus lovede dem, der troede, baseret på hvad han sagde om Gud, sig selv og om menneskeheden.

Selv har jeg fundet, at en bedre forståelse af hvem Jesus var og om hans forhold til Gud, har været vigtig for mig, både teologisk og praktisk. For år tilbage spillede det en afgørende rolle i en helbredelse, jeg havde efter et alvorligt biluheld. Dengang sagde man, det var et mirakel, at jeg overlevede uheldet, men at jeg ville være lammet resten af livet. I stedet, kunne jeg gå i løbet af en uge.

Hvad var denne åndelige forståelse, der helbredte mig så hurtigt og fuldstændigt? Den hænger direkte sammen med den opdagelse, Mary Baker Eddy delte med verden som Kristen Videnskab, som anskuer treenigheden gennem Kristus-Videnskabens linse.

Jesus identificerer sig selv

Da Jesus sagde: "Jeg og Faderen, vi er ét" (Joh. 10:30), påstod han så, at han var identisk eller lig med Gud? Eller mente han, at han var uadskillelig fra Gud, som lysstrålen er uadskillelig fra solen, som virkningen er uadskillelig fra årsagen? Ville han indikere, at han både sameksisterede med og blev skabt af Gud? Disse spørgsmål var afgørende for mig i mine bønner efter biluheldet. Når Jesus spurgte disciplene, hvem de mente, han var, svarede Peter: "Du er Kristus, den levende Guds Søn" (Matt. 16:16). Med Jesu accept af Peters erklæring, indså jeg, at han identificerede sig selv som virkningen eller udstrømningen af Gud, Ånd, frem for som Gud selv.

Jesus helbredte, bespiste skarer, vandrede på vandet, oprejste døde, men sagde: "Jeg kan slet intet gøre af mig selv" (Joh. 5:30) og "Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger" (Joh. 14:10). Jeg indså, at Jesus anerkendte Gud som kilden eller årsagen til gerningerne, og at det som gjorde ham i stand til at gøre dem var Faderens ånd – den kristuslignende natur, som boede i ham. Jeg så disse gerninger som tegn på Kristi virke i bevidstheden, der helbreder sind og legeme – bevis på hvad Gud bevirkede, men som Jesus gav udtryk for.

Johannes-Evangeliet fortæller os: "Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: 'Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer'" (8:31, 32), og "Den, som tror på mig, tror ikke på mig, men på ham, som har sendt mig" (12:44). Disse erklæringer fortæller mig, at det at være discipel betyder, at det at tro på ham i virkeligheden er at tro på Gud og at følge det, som Jesus lærte. For mig betyder de, at det at tro på ham som Kristus, at anerkende hans sande identitet som Åndens manifestation, gør discipelen i stand til at forstå det, som er sandt om hans eller hendes egen identitet og at være fri for alle de onder og begrænsninger, der påtvinges ham eller hende.

For mig hjælper det til at forklare det tredje led af treenigheden – Helligånden eller den hellige Ånd. Ved at man tror på Gud som Ånd/Fader/årsag og anerkender Sønnen som udstrømning/virkning, så er man modtagelig for at forstå tilværelsens store sandhed og dermed oplever Helligånden. Tænk på Elisabeth, og Zakarias, og Maria – og på apostlene på Pinsedagen (se Lukas-Evangeliet 1. kap. og Apostlenes Gerninger 2. kap.). Mens hver af dem oplevede Guds nåde, eller det, som nogle vil kalde et mirakel, var det Helligåndens tilsynkomst. Jeg ser dette som Guds lov – en lov om årsag og virkning, med Gud som årsag og Søn som virkning og Helligånd som loven, der forener årsag og virkning. Og jeg ser disse

store gerninger som stemmende overens med Guds lov om årsag og virkning – skjult for de fem sanser, men i fuldkommen overensstemmelse med denne guddommelige lov.

Den ”guddommelige treenighed”

Kristen Videnskab, Videnskaben om Kristus, er baseret på denne lov om årsag og virkning og åbenbarer treenigheden som uhyre praktisk i vores daglige liv. Derfor gav Mary Baker Eddy treenigheden en fremtrædende plads i sin lærebog *Videnskab og Helse med Nøgle til Skriften*, og det er af væsentlig betydning for de seks trossætninger i Kristen Videnskab opført i bogens sammenfattende kapitel, ”Rekapitulation.” Den anden af disse grundsætninger erklærer: ”Vi erkender og tilbeder én enerådende og uendelig Gud. Vi erkender Hans Søn, én Kristus; Helligånden eller den guddommelige Talsmand; og mennesket i Guds billede og lignelse.” s. 497). Tidligere i lærebogen, i en slags programerklæring over de grundlæggende teologiske principper inden for denne Videnskab, beskriver forfatteren sin opfattelse af treenigheden sådan: ”Liv, Sandhed og Kærlighed udgør den treenige Person som kaldes Gud — det vil sige, det trefoldigt guddommelige Princip, Kærlighed. De udgør en trefoldighed i enhed, tre i én — den samme i væsen, skønt mangeartet i hverv: Gud, Fader-Moder; Kristus, sønneforholdets åndelige idé; guddommelig Videnskab eller Den hellige Talsmand.” (s. 331).

”Mangeartet i hverv” antyder særskilte roller eller funktioner for hver:

Fader – Gud, Fader-Moderen, årsag, skaber, kilde, Liv.

Søn – virkning, manifestationen af den ene og eneste årsag; Messias eller Kristus, Sandheden.

Helligånden – den hellige Ånd, der inspirerer, leder og giver os liv; Trøsteren [Talsmanden], der opfylder den guddommelige Kærligheds lov og demonstrerer Kristi magt, som iværksætter og håndhæver guddommelig Sandhed; Guddommelig Videnskab, der bevidner loven om årsag og virkning med Gud som årsag og Søn som virkning.

Som afslutning på sin forklaring om treenigheden i *Videnskab og Helse* skrev Eddy: ”Disse tre udtrykker i guddommelig Videnskab det uendeliges trefoldige, væsentlige natur. De tilkendegiver tillige den videnskabelige værens guddommelige Princip, Guds intelligente forhold til mennesket og universet.” (s. 331-332). Det uendeliges natur omfatter både kilden og dens udtryk, fordi årsagen må inkludere sin virkning for at være fuldstændig. Årsag kan ikke eksistere uden virkning, og virkning kan ikke eksistere uden årsag. De to er uadskillelige, og de kan aldrig vendes om: solen vil aldrig være virkningen, og strålen vil aldrig være årsagen. Fader-Moder vil altid være den skabende kilde, og Sønnen vil altid være dens virkning og manifestere dens natur.

Treenigheden er en forklaring på tilværelsens egentlige væsen og grundlag. Den hjælper til at forklare forholdet mellem Gud (skaber), mennesket og universet (Hans skabelse), og fastslår vores åndelige substans og enhed med Gud, vores guddommelige kilde. Den figurerer centralt i lærebogens ”videnskabelige erklæring om tilværelsen,” hvor det bl.a. hedder: ”Alt er uendeligt Sind og dets uendelige manifestation, for Gud er Alt-i-alt” (*Videnskab og Helse* s. 468).

Det allerførste kapitel i *Videnskab og Helse*, ”Bøn,” dækker bord for det kommende festmåltid. Dér lærer vi, at bøn ikke er ”en blot og bar anmodning om, at Gud vil helbrede den syge,” eller give os det gode, vi ønsker. Men vi kan lære at bede som Jesus, ”hvis ydmyge bønner var dybe og samvittighedsfulde erklæringer om Sandheden, - om menneskets lighed med Gud og om menneskets enhed med Sandhed og Kærlighed” (s. 12).

Bevidstheden om, at vi ikke kan skilles fra Sandhed og Kærlighed, gør os i stand til at anerkende og bekræfte, at vi har alt det gode, vi behøver nu. Når vi så forstår, hvordan man be'r til Gud, belyser bogens andet kapitel, "Forsoning og Nadver," gennem Jesu liv vores uforgængelige forhold til Gud.

Helbredelse baseret på den guddommelige treenighed

At forstå forholdet mellem Fader, Søn og Helligånd, som Mary Baker Eddy forklarer det i Kristen Videnskab, gør os i stand til at helbrede, ligesom Jesus gjorde, hvad jeg og utallige andre er i gang med at bevise i dag. Det bringer den lov for dagen, der lå til grund for Jesu helbredelser – loven om årsag og virkning, der fastslår vores ubrydelige forhold til Gud som virkningen af den ene og eneste årsag.

Denne Kristi Videnskab er en uforanderlig og evig lov, som aldrig kan brydes, være ugyldig, sættes ud af kraft eller endog trues. Den er ikke abstrakt, men et fast princip – tilgængelig for hver eneste af os, overalt, hvert minut, uden undtagelse, og forsikrer os, at lige meget hvordan det ser ud, er intet håbløst eller uden for Guds kontrol. Det er vores Fader-Moder-Guds altid nærværende kærlighed til enhver af os manifesteret som den Hellige Trøster [Talsmand] – der fornyer, genopretter, regenererer – og som nedbryder enhver form for disharmoni, ubehag, bekymring eller svækkelse. Den giver hele verden i dag en livsvigtig forståelse af sandheden, som kan helbrede og befri os for frygt, mangel, tab, begrænsninger, bedrag, undertrykkelse og lidelse af enhver art.

Rosalind Childs Fogg er Kristen praktiserende og lærer i St. Louis, Missouri, USA